

DE FUUT.

Hoewel van de Fuut wordt gezegd, dat z'n legtijd april-mei is, hebben we op de Stichts Ankeveense Polder een span, dat er meestal vroeger bij is. In 1973 begon het paar op 5 maart al met de nestbouw. Vol spanning wachtten we de eerste week van april op de eerste jongen, maar helaas waaide het nest 2 april door de storm weg. Omdat het paar direct weer overging tot de balts-ceremonie hadden we op 12 mei vier jongen. In de directe omgeving van ons huis telden we vier nesten.

In 1974 kwam de eerste Fuut op 11 januari en de volgende dag hoorden we 's middags het bekende "geknor", het sein, dat ook de partner was gearriveerd. De temperatuur was toen 9°C. Twaalf maart zagen we de Fuut zwemmen met groen in z'n bek, waardoor we wisten, dat de jongen uit het ei waren gekomen. Na twee dagen wordt het menu veranderd in hele kleine visjes en naar gelang de Fuutjes groter worden, krijgen ze grotere visjes aangeboden.

En deze winter waren ze op de Eerste Kerstdag al bezig met hun balts. Vanaf 25 januari zaten de Futen, elkaar om de drie uur afwisselend, op het slodige, van waterplanten, biez en riet gemaakte nest. Toen woensdag 5 februari een foto in de Gooi- en Eemlander stond van een broedende Fuut in Kortenhoef lachten wij in ons vuistje en hoopten, dat "onze Fuut" de primeur zou hebben. Maar jammer genoeg voor het in de nacht van 5 op 6 februari een graad of vier. Tot onze schrik lag het nest er 's morgens verlaten bij.

Toen we poolshoogte gingen nemen bleken er drie eieren in te liggen. De rietpol was omgeven door een laagje ijs. Naderhand ging de Fuut weer af en toe op het nest, maar zwom ook veel rond, misschien om door beweging een beetje warm te blijven. Zodoende zag een kraai de eieren en van de afwezigheid van de Fuut maakte hij gebruik om de eieren te kapen. De Futen probeerden nog wel het nest te verdedigen, maar omdat zij hele slechte lopers zijn, waren ze op het gladde ijs helemaal machteloos, terwijl de kraai dankzij het ijs juist gemakkelijker bij het nest kon komen.

De kraai moet natuurlijk ook leven en misschien hadden de jonge Futen zo vroeg in het jaar toch weinig levenskans, maar het was al met al een tragisch schouwspel. Een paar maal zijn de Futen nog naar het nest gaan kijken en het leek wel alsof ze elkaar wilden troosten, zo dicht tegen elkaar zwommen ze dan weer weg, maar na een uur leken ze het verwerkt te hebben en gingen ze alweer "kopschudden", zodat we waarschijnlijk over een goeie maand weer een Fuut als een vliegdekmoederschap zien zwemmen met drie of vier jongen op z'n rug.

L.M. Hagen-van Swaay.

